ſicut princeps iuriſditioné concedendo relaxare pôt ſolénia
ut.l.fi.C.de ſen. ⁊ interlo. ⁊ in cle.ſpec.de uer.ſig.ſi partes
que in hoc loco pncipis ſunt hãc ptãtem relaxãt ⁊ ita quot
tidie fieri uidemus qđ tenet ét bar.in.d.auté.offerať in ult.
qõe ⁊ ſpec.in ti.de arbi.§.nunc aũt uer.forma ⁊.e.ti.§.ſe-
quiť vbi in forma aũt cõpromiſſi ⁊ uer.fi.qꝛ cõcedo ſi ap-
pareat arbitro hanc ptãtem pronũciandi cõceſſam oibus ſo
lénitatibus ꝑtermiſſis hoc aũt non apparet vñ lʒ per pñtiaʒ
⁊ ratificatõem partiũ cõpromiſſum ꝓbeť p uerba enũciati
ua laudi in quo ꝓut aſſerit ſe arbitrari ⁊ arbitrať forma ⁊
qualitate ptãtis ſibi attribute nõ probať per laudũ qꝛ de eis
non eſt in laudo facta métio nec diſpoſitiue nec enũciatiue.
Nec ob.ratificatio qꝛ illa non plus operať q̃ʒ nuda ꝑſentia
ſine ꝯditione quantũ ad probandum ſed p dictam ſñiaʒ nõ
probantur niſi enũciata in laudo que alr̃ non probarenť ut
in.d.c.cũ in iure ergo apparet ꝙ laudũ non tenet ut ſñia ar
bitri. Item qꝛ ex quo non apparét acta facta corã eo ergo ſi
ꝑſumiť ꝙ proceſſerit ut arbiter ut.ff.de arbi.l.i.ergo nec ꝓ
nunciauit ut arbiter ſed arbitratoꝛ. Aut dicimus dcm̃ laudũ
ualere ut arbitratoris arbitramentũ ⁊ hoc magis falſũ. Nã
arbitramentum eſt quedã tranſactio.i.ipm̃ cõpromiſſũ fa-
ctum in arbitratoré eſt tranſactio pro eo qđ laudauerit arbi
tratoꝛ in coꝛ.de iudi.§.ſi uero ⁊ in auté.ſi uero cõtigerit.C.
de iudicijs ⁊ ibi p cy. ⁊ bar.per eundé in.l.ſi ſocietaté.§.ar
bitroꝝ.ff.pro ſocio ⁊ hoc tenet Jo.an.in ti.de arbi.§.i.uer.
eſt oria in addi. ⁊ idem eo.ti.§.finiť uer.ſed nũquid arbi.iõ
dixit ſpec.ꝙ de quibus nõ pôt tranſigi nec cõpromitti ut in
arbitratoré vñ non pôt de alimétis futuris in arbitratoré cõ
promitti ut no.ſpec.in ti.de arbi.§.reſtat uer.ſed nũquid cõ
promiſſũ ſuper alimétis ꝯiuncta addi. Jo.an.ſup dicto uer.
⁊ idé ſentit bar.ff.de tranſac.l.poſt rem ubi dixit ꝙ ſicut la
ta ſñia non tranſigiť ita nec in arbitratoré compromittitur.
Sed dictum cõpromiſſum ⁊ laudũ latum ſup eis que ſimul
vnita faciunt trãſactioné perfectã non poterunt fieri ſup di
ctis litibus ex teſtamento ꝑdicto proficiſcentibus nõ inſpe
ctis ⁊ cognitis uerbis teſtamenti ut.l.de his.ff.de tranſac.
l.i.ff.quéadmo.te.api. Que quidé uerba non apparét ꝙ fue
rint cognita p dictas partes imo ex his que ponunť appa-
rent incognita qꝛ ſꝫm formã teſtaméti apparét dicta legata
ad legatariũ pertinere arbiter declarauit ad aduerſariũ ſpe-
ctare ⁊ eidem tanq̃ʒ ad ipſũ ſpectantia adiudicauit ergo nõ
cognouit dictus legatarius teſtamétum ét ſi uerba inſpexiſ-
ſet qꝛ tunc arbitramur cognoſcere vnũ q̃dq̃ʒ cum cognoſci
mus intrinſecus. Et primo prima uſq̃ʒ ad eleméta ſꝫ ariſto
tilé in ꝑmo phyſicoꝝ. Et nemo quidq̃ʒ ſcit niſi ſciat viʒ adq̃ʒ
ſñiam ꝑdicati.ff.de legi.l.ſcire leges iõ dixit bar.caute appo
nenda in tranſactione hec uer.viſ. ⁊c. Sicut igiť tranſactio
facta nõ inſpectis ⁊ cognitis uerbis teſtaméti non tenet ita
nec dictum arbitramentũ qđ tranſactio nuncupatur. Dicit
quis ſꝫm predicta non tranſiget nec cõpromittit iuris impe-
ritus aut cecus qui ⁊ ſñiam uerboꝝ non intelligit ſed hec
obiectio de facili tolliť quia ſufficit vim uerboꝝ ultime uo-
luntatꝭ cognoſcere per habenté iuris pitiaʒ.ff.de bonorum
poſ.l.in bonoꝝ. aut dicimus dictũ lau.tenere ex dictis capi
tibus ſil' iunctis ⁊ hoc ipoſſibile qꝛ cõtradictoria ſunt unde
nõ cõpatiunť in eodé ſubiecto ut.l.ubi repugnãtia de re.iur.
l.fi.C.de codicillis ⁊.ff.cõmo.l.ſi ut certo.§.ſi duobus ve-
hiculũ ⁊ qꝛ cuilibet dictoꝝ capitum de p ſe ſumpto ⁊ conſi
derato iur.rigore reſiſtit ut ſuperiꝰ eſt probatũ vnde ſicut i
aliquo ſuo ſimplici no.vʒ ita nec in cõpoſitione ex ſimplici
bus prohibitis aut dicemus dictum laudum ualere ut aliuʒ
cõtractũ in quem tranſiuit per approbationé ſicut dicimus
in.l.ij.C.cõia vtriuſq̃ʒ iudi. Et iſtud falſum primo quia for-
ma laudi non patitur ⁊ qꝛ ſi per tranſactionem in cõtractũ
tranſiuit.tranſiuit in nullum niſi in tranſactionem perfectaʒ
⁊ conſumatam prima fronte quia inualidam propter ſolé-
nitatis defectum cum uerba teſtamenti non fuerunt cogni-
ta ut predixi. Ex quibus concludo dictum laudum non tene
re ⁊ per ꝯſis emptorem ius in bonis éptoris habere ⁊ opti
me eſt conſultum per excellentiſſimos legum doc.dñm phi
lippum ⁊ roxelum ſuperius cõſulentes Et ita dico ⁊ cõſu
lo ego ang.de puſio floréţie.m.ccclxxvij. ⁊c. cxcviiij

De eo qui rem quandam pro centum emit a titio cui ex
poſtfacto ꝓ eodé precio iſra certũ terminũ reuédere ꝓmiſit
utrũ elapſo termio ad reuédendũ cogi poſſit ⁊c.

Icius Rem quã emit a ſeyo ex poſtfa
cto eidé reuendere promiſit ꝓ eo
dem precio infra certum terminum. Queriť an
elapſo termino ad reuendendum poſſit urgeri ⁊c.

Uper Puncto ꝓmiſſo videť prima facie
dicédum ꝙ poſt terminũ ad reuédé
dum poſſit vrgeri qꝛ ſi ſe obligat ad dãdum vel
faciendum ad diem etiam poſt diem tenetur
niſi appareat diem adiectum gratie limitande obligatio-
nis quod in dubio non preſumitur vbi in obligatione ver-
ſatur id ꝙ expeditur momento ſufficiant allegata p Bart.
in.l.qui de ver.obli. Cõtrarium eſt verũ ſine dubio ⁊ hic
attédendum qꝛ Bar.declarat. Sed ego declaro ꝑdicta eſſe
vera q̃ñ dies addiciť obligationi mero fauore debitoris ita
ꝙ creditoꝛ ex parte ſua nihil hʒ implere ſʒ vbi debitori ſa-
tiſfacienti aliquid eſt implédum ⁊ aliter ſatiſfacere nõ tene
tur nec teneť hoc caſu niſi ſibi infra terminũ ſatiſfactioneʒ
accipere nõ compelliť. Et per cõſequẽs ipſe teneret ad ob
ſeruãtiam ꝓmiſſoꝝ que legem certã habuerũt ex forma cõ
tractus cui legi ſatiſfactũ nõ eſt pro hoc do caſum in termi
nis thematis noſtri.C.de pac.inter emp.l.ij.vbi poniť ca-
ſus de eo qui ꝓmiſit reuédere q̃ñcũq̃ʒ uel infra tpꝯ. Nam
lex cõuentionis eſt penitus obſeruãda vbi ergo ꝓmiſit re-
uédere quandocũq̃ʒ aſtrigi poterit quãdocũq̃ʒ vbi ad certũ
terminũ nõ poterit compelli poſt terminũ alias hic nõ dif
ferũt inter ſe eẽntialiter qđ eſt falſum pro hoc eſt idé caſus
eo.ti.l.cõmiſſorie ⁊ optime facit de minoribus.l.emiliꝰ lar
gianus puto ex uerbis pacti nõ comprehédi vñ nullo veſti
méto veſtitur vñ ex eo nõ agiť in terris imperij corã iudice
ſeculari de pac.iur.gen.§.quinimo ⁊ ꝯ ꝯhen.emp.l.pacta
cõiuncta cum alijs vulgaribꝰ. Cõcludo igiť ex predictiſ
dcm̃ ꝓmiſſoré poſt terminũ vrgeri nõ poſſe ad vendédũ ſi
nõ fuit cõſtitutus in mora eo ꝙ ſibi inuito poſt terminũ ſo
lutio ꝑcij fieri nõ pôt.ff.de le.cõmiſſis.l.ſi fundũ ⁊ facit ꝙ
no.eo.ti.l.poſt diem. Et ita dico ⁊ conſulo ego Angel. ⁊c.

cc

De reductione petita fieri ad arbitriũ boni viri ⁊ an iu
dex appellationis poſſit ꝓnũciare ſe cõpetété in cã reductõ
nis ⁊ ſi nõ an ſup illo lata ſñia poſſit ꝯrio impio reuocari
⁊c.de quibꝰ infra in themate.

A ciuitate Lucana cõpromiſſum
fuit in quãdam tanquã
in arbitrium ⁊ arbitratoré.ille aũt ꝯ quem arbi
tratoris laudum latũ fuit petijt ipm̃ arbitramé-
tum reduci ad arbitriũ boni viri coram iudice appellatio-
nis dicte ciuitatis ꝯ quem pricipaliter eſt obiectũ de incõ-
petentia iudicis.iudex aũt appellationis nõ obſtante exce-
ptione ꝑdicta ꝓnũciauit ſe fore iudicem conpetété cauſe ſu
pradicte q̃ʒ interlocutoriã cõuentus ꝯrio petijt imperio re-
uocari infra decédium. Queriť ex ꝑmiſſis. Primo an
iudex appellationis ſit iudex competẽs in cã reductionis ꝑ
dicte. Scđo ſi nõ eſt ⁊ per cõſequẽs dicta interlocutoria
eſt iniqua an poſſit ꝯrio imperio reuocari. Tertio ſi reuo
cať an iterꝝ ꝯ nouo corã iudice poſſit peti dcã reductio ⁊c.

Et primo Videť dicédũ ꝙ iudex
appellationis ſit cõpetẽs
⁊ hoc tenét cõiter aduocati moti ea rõe qꝛ redu
ctio ad arbitriuʒ boni viri eſt appellationis ſpe
cies ut.l.nõ diſtinguemus.§.cum quidã.ff.de arbi. Cui er-
go cõmittitur genus ⁊ generis exercitiũ expedire pôt oẽs
ſpecies cõtentas ſub genere niſi ſpecialem exigãt cõmiſſio
nem de pigno.actio.l.uel vniuerſoꝝ de procu.l.procuratoꝛ
tutoꝝ ⁊.l.mãdato generali.ff.man.l.creditoꝛ.§.lucius ticiꝰ
ff.de pigno.l.obliga.generali. Sed ſpecies arbitraméti nõ
deſiderat ſpecié cõmiſſionem qꝛ nullo iure caueť ergo qui
pôt de appellatione cognoſcere de reductione cognoſcit.ꝯ
rium eſt uerum ꝓpter duo. Primo qꝛ ex forma ſtatuto
rum ciuitatis ꝑdicte iudici appellationũ eſt cõmiſſa iuriſdi-
ctio in cauſis appellationum que interponunť ſeu interpo
nerentur a ſententijs officialium ciuitatis lucane é ergo re-
ſtricta eius poteſtas reſpectu cauſarũ vnde in alijs iuriſdi-
ctionem nullam habet.ff.de iuriſdi.om.iudi.l.ſi idem cum
eodem.§.i.eo.ti.l.fi.poteſtas eim iudiciũ ⁊ arbitratorum
a forma cõceſſionis depédet.ff.de arbi.l.nõ diſtinguemus
§.de officio. Cum ergo dictus arbitratoꝛ nõ cognouerit ut
iudex ciuitatis lucane neq̃ʒ fuerit neceſſario inferť ꝙ dicte
cauſe dictus iudex nõ fuit competẽs. Scđo qꝛ reductio
ad arbitrium boni viri ſiue petať iur.actionis ſiue petatur
officio iudicis ꝓut dixit Spe.in ti.de arbi.§.ſequiť uer.quo
iure petetur pʒ euidenter ꝙ adiri dʒ iudex cauſe pricipalis
qui iudex rei eſt ſi eſt petitum reſpectu iniurie qđ eſt q̃ñq̃ʒ

vt dicit